

Publicerad 2008-04-22 20:19 av Tärningen är kastad

När Olsson blev bjuden på bröllop i stan

När Olsson blev bjuden på bröllop i stan
han hade så bråttom och skynda som fan
han hittade kostymen i klädkammaren sin
den var väldigt gammal men ändå rätt fin

Längs ner på kostymen där fattas en knapp
och bak på ryggen han sytt fast en lapp
men solen den skiner och Olsson är glad
nu ska han mot staden ge sig åstad

Och cykeln den står där den alltid har stått
för Olsson har alltid med fötterna gått
i dag har han bråttom till bröllop han ska
så han tänkte om jag ändå cykeln ska ta

Han lägger in snuset och tar sig en klunk
ifrån det hembrända han har i en dunk
han grenslar sin cykeln med stela ben
och ser på sitt ur att nu är han sen

Men varför ska bröllopet vara i stan
de kunde väl haft det i stugan för fan
då kunde jag bara ha gått över mon
och stannat och snackat en stund med kon

Men klockan den spinner nu som en katt
om han ej skyndar det snart bliva natt
för säkerhets skull han tar en klunk till
han vet ju att vägarna går som de vill

Men detta han skulle aldrig ha gjort
för när han så trampar så går det för fort
han åker av vägen och in i ett träd
nu ligger han där med mun full av säd

Och borta i socknen hörs kyrkans ding dång
men Olsson han hör bara fågeln sång
kyrkan den kallar på bröllopets stund
men Olsson han sover så gott i sin lund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tärningen är kastad med Poeter.se id #11784 innehar upphovsrätten